Jednací číslo: 24Cm 185/2005-25

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Janšou v právní věci navrhovatele **Zdeňka O.,** r.č. xxx, bytem xxx proti odpůrci **STAMEDOP, a.s.,** se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729 v řízení o návrhu o přiznání práva na přiměřené zadostiučinění

t a k t o :

I. Soud ukládá obchodní společnosti STAMEDOP, a.s., se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729, aby se ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení písemně omluvila navrhovateli omluvou s níže uvedeným textem:

„Představenstvo společnosti STAMEDOP, a.s., se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729 se omlouvá panu Zdeňku O., r.č. xxx, bytem xxx za to, že porušilo jeho základní akcionářské právo, a to právo účastnit se valné hromady, hlasovat na ni a uplatňovat návrhy a protinávrhy. Toto právo porušilo tím, že mu nezaslalo pozvánku na valnou hromadu.“

Soud ukládá společnosti STAMEDOP, a.s., se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729 povinnost, aby výše uvedenou omluvu vyvěsila v sídle společnosti a dále zaslala navrhovateli doporučeně na adresu jeho trvalého bydliště, a to rovněž ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Obchodní společnost STAMEDOP, a.s., se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729 je povinna zaplatit navrhovateli částku Kč 25.400,- , a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Obchodní společnosti STAMEDOP, a.s., se sídlem Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729 je povinna zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku Kč 3.935,- , a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 15.12.2005 došlým soudu dne 21.12.2005 doplněným podáním ze dne 17.01.2006 se navrhovatel postupem podle ust. § 183 odst. 1 ve spojení s ust. § 131 odst. 4 obch. zák. domáhal přiznání práva na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv akcionáře společnosti, a to jak ve formě omluvy, tak i v penězích. Skutkově uvedl, že se dne 05.05.2004 stal akcionářem společnosti STAMEDOP, a.s. (dále jen „společnost“), přičemž k 17.01.2006 vlastnil celkem třicet kusů akcií znějících na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě Kč 254.000,-. Uvedené akcie přitom vlastnil i k datu 05.05.2004, a tak i datu 21.10.2004, kdy požádal podle ust. §156 odst. 6 obch. zák. představenstvo žalované

společnosti o provedení zápisu změny v osobě akcionáře. Dne 20.09.2005 se konala valná hromada společnosti, avšak společnost v rozporu s ust. § 184 odst. 4 obch. zák. a v rozporu s ust. článku 12 odst. 5 stanov společnosti nezaslala navrhovateli pozvánku na valnou hromadu. Navrhovatel se tak uvedené valné hromady nemohl účastnit a využít základního práva akcionáře dle ust. § 180 obch. zák. tj. mimo jiné i hlasovat na valné hromadě, uplatňovat návrhy a protinávrhy. V této souvislosti též uvedl, že uvedenou valnou hromadu napadl u zdejšího soudu žalobou ze dne 15.12.2005. Výši žalovaného zadostiučinění v penězích pak odůvodnil tím, že uvedená částka představuje 10% jmenovité hodnoty akcií, které navrhovatel vlastní.

Společnost se ve věci vyjádřila podáním ze dne 04.07.2006, kdy navrhla zamítnutí návrhu v plném rozsahu. Uvedla, že pokud se týká písemné omluvy, tak společnost již tuto omluvu doporučeně zaslala navrhovateli dne 07.02.2006. Pokud se týká požadovaného zadostiučinění v penězích uvedla, že požadovaná částka je nepřiměřeně vysoká, neboť navrhovateli žádná újma nevznikla a on sám nemohl z hlediska minoritního akcionáře ovlivnit výsledek jednání valné hromady.

U jednání setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Ve věci učinili nesporným, že se skutečně navrhovatel dne 05.05.2004 stal akcionářem společnosti, přičemž akcionářem společnosti byli k datu konání napadené valné hromady ze dne 20.09.2005 a vlastnil předmětných třicet kusů akcií znějící na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě Kč 254.000,- , přičemž uvedený počet akcií o uvedené jmenovité hodnotě vlastnil i k okamžiku jednání.

Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem oddílu B, vložky 658 bylo zjištěno, že ke dni 01.10.1993 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost STAMEDOP, a.s. pod současnou adresou sídla Olomouc – Chválkovice, U panelárny 538/1, PSČ 772 11, IČ: 47673729, přičemž základní kapitál společnosti činí Kč 39.442.000,- .

Ze spisu zdejšího soudu spisové značky 15 Cm 183/2005 bylo soudem zjištěno, že totožný navrhovatel v jiném řízení vůči totožné společnosti návrhem ze dne 15.12.2005 podaným u soudu dne 20.12.2005 napadl veškerá usnesení přijatá valnou hromadou společnosti STAMEDOP, a.s. konanou dne 20.09.2005 a domáhal se, aby soud vyslovil neplatnost všech přijatých usnesení, a to z důvodu, že nebyl jako akcionář společnosti pozván na předmětnou valnou hromadu. Podepsaný soud ve věci rozhodl usnesením ze dne 10.04.2006 č.j. 15 Cm 183/2005-20, které nabylo právní moci dne 26.05.2006, kdy návrh navrhovatele zamítl. Z obsahu odůvodnění se pak zjišťuje, že soud sice shledal, že byla porušena práva navrhovatele jakožto akcionáře, neboť mu nebyla doručena pozvánka na předmětnou valnou hromadu a tím byla porušena navrhovatelova akcionářská práva uvedená v ust. § 180 obch. zák., avšak aplikoval ust. § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. Dospěl k závěru, že přijaté usnesení o schválení roční účetní závěrky společnosti nemělo na právní ani majetkové postavení navrhovatele vlivu. Navrhovatel by pak vahou svých hlasů ani při opakovaném konání valné hromady nemohl ovlivnit výsledky přijatých usnesení. Ze spisu se pak dále zjišťuje, že navrhovatel do uvedeného usnesení podal podáním ze dne 17.05.2006 odvolání, avšak podáním ze dne 10.06.2006 uvedené odvolání vzal zpět. Odvolací řízení pak bylo zastaveno usnesením ze dne 22.06.2006 č.j. 15 Cm 183/2005-30, které nabylo právní moci dne 13.07.2006, a to pro nezaplacení soudního poplatku z odvolacího řízení.

Ze zápisu z jednání z řádné valné hromady společnosti konané dne 20.09.2005 bylo zjištěno, že valné hromady se účastnili akcionáři s akciemi v nominální hodnotě Kč 31.340.000,- , což představuje 79,46% všech hlasů. Valná hromada společnosti svým usnesením schválila roční účetní závěrku společnosti a návrh krytí ztráty společnosti za období od 01.01.2004 do 31.03.2005 100% hlasů přítomných akcionářů. Z prezenční listiny přítomných akcionářů je zřejmé, kteří akcionáři společnosti se valné hromady účastnili a jakým množstvím akcií disponovali.

Z kmenové akcie společnosti na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě Kč 10.000,- řady B číslo 000601 bylo zjištěno, že uvedená akcie byla z původního majitele na Zdeňka O. rubopisována dne 05.05.2004. Z oznámení navrhovatele učiněného dne 05.05.2004 bylo soudem zjištěno, že navrhovatel oznámil společnosti, že vlastní celkem 24 kusů kmenových akcií na jméno v jmenovité hodnotě Kč 212.000,-. Společnost uvedené oznámení převzala dne 05.05.2004. Z dalšího oznámení navrhovatele ze dne 21.10.2004 bylo soudem zjištěno, že navrhovatel oznámil společnosti, že vlastní celkem 6 kusů kmenových akcií na jméno ve jmenovité hodnotě Kč 42.000,-. Společnost uvedené oznámení převzala dne 21.10.2004.

Z oznámení (pozvánky) na valnou hromadu společnosti konanou dne 20.09.2005 bylo soudem zjištěno, že předmětem jednání valné hromady byla zpráva představenstva společnosti o výsledcích podnikatelské činnosti, o stavu majetku a roční účetní závěrce, schválení roční účetní závěrky a návrhu na krytí ztráty a zprávou dozorčí rady společnosti a její stanovisko k roční účetní závěrce.

Z dopisu vyhotoveného společností dne 03.02.2006 založeného na č.l.8 spis. zn. 15 Cm 183/2005 bylo zjištěno, že společnost v uvedené právní věci k návrhu navrhovatele na vyslovení neplatnosti všech usnesení přijatých valnou hromadou společnosti konanou dne 20.09.2005 uvedla, že v souladu se stanovami společnosti byly zaslány doporučeně akcionářům pozvánky na valnou hromadu dne 11.08.2005. Po následné kontrole však bylo zjištěno, že bylo vynecháno celkem 8 akcionářů, kterým byla pozvánka zaslána v následujícím týdnu. Samotné zaslání zajišťoval v důsledku dovolaných jiný zaměstnanec společnosti, který však pozvánky nezařadil do doporučené pošty, a proto společnost nemá důkaz o odeslání pozvánky uvedeným osmi akcionářům.

Uvedené vyjádření společnosti ze dne 03.02.2006 předložil soud účastníkům k nahlédnutí, přičemž navrhovatel uvedl, že žádnou pozvánkou či oznámení o konání valné hromady na den 20.09.2005 neobdržel, neboť o konání valné hromady se dozvěděl až po jejím konaní od jiného akcionáře společnosti. Samotná společnost pak uvedla, že nemá žádný doklad o odeslání pozvánky navrhovateli na řádnou valnou hromadu s datem konání 20.09.2005.

Z dopisu společnosti ze dne 07.02.2006 opatřeného razítkem společnosti, nečitelným podpisem s uvedením strojem napsaného jména Jan V. a funkce „ekonom“ bylo soudem zjištěno, že společnost zaslala navrhovateli písemnou omluvu, ve které se omlouvá, že navrhovateli nezaslala pozvánku na valnou hromadu s termínem konání 20.09.2005. Současně navrhovatele požádala, a to vzhledem k tomu, že by ani jeho účast na uvedené valné hromadě výsledek hlasování neovlivnila, o zpětvzetí blíže nespecifikované žaloby. Z knihy odeslané pošty se zjišťuje, že uvedený dopis byl pod podacím číslem 78774 odeslán Zdeňku

O. dne 08.02.2006. Uvedený dopis byl předložen navrhovateli k nahlédnutí, přičemž tento uvedl, že uvedený dopis obdržel.

Z článku 12 bodu 5 stanov společnosti ve znění ze dne 24.03.1999 (dále jen „stanovy“), a to věty první se zjišťuje, že valná hromada je svolávána doporučeným dopisem, který musí být odeslán nejpozději 30 dnů před konáním valné hromady každému akcionáře zapsanému v seznamu akcionářů, a oznámením vyvěšeným v sídle společnosti.

Podle ust. § 131 odst. 4 obch. zák. osoby, které utrpěly škodu v důsledku toho, že rozhodnutí valné hromady bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami, mají vůči společnosti právo na její náhradu, dále právo na přiměřené zadostiučinění z porušení základních práv společníka, které může být poskytnuto i v penězích. Toto právo mají osoby uvedené v předchozí větě i v případě, že soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady z důvodů uvedených v odst. 3. Právo na přiměřené zadostiučinění musí být uplatněno ve lhůtě stanovené pro podání návrhu o neplatnosti usnesení valné hromady nebo ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu podle odst. 3, jinak zaniká.

Na základě shora provedeného dokazování, kdy soud v souladu s ust. § 132 o.s.ř. zhodnotil provedené důkazy podle své úvahy, a to každý jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, dospěl k následujícím právním závěrům.

Z nesporných tvrzení účastníků řízení, předložené rubopisované akcie řady B číslo 000601 rubopisované dne 05.05.2004 a předložených oznámení ze dne 05.05.2004 a 21.10.2004 má soud za prokázáno, že navrhovatel je z pohledu ust. § 131 odst. 4 obch. zák. osobou aktivně legitimovanou k podání předmětného návrhu, přičemž postavení akcionáře společnosti měl již v době rozesílání pozvánky na valnou hromadu, která se konala dne 20.09.2005. Uvedené postavení měl k okamžiku zahájení řízení i k okamžiku vyhlášení rozhodnutí ve věci samé. Z usnesení zdejšího soudu ze dne 10.04.2006 č.j. 15 Cm 183/2005-20, které nabylo právní moci dne 26.05.2006,kdy sice soud zamítl návrh totožného navrhovatele na vyslovení neplatnosti všech usnesení valné hromady společnosti konané dne 20.09.2005 má za zjištěno, že soud sice předmětný návrh zamítl, avšak aplikoval ust. § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák. V této souvislosti soud konstatuje, že dle ust. § 154 odst. 1 ve spojení s ust. § 167 odst. 2 o.s.ř. je pro rozhodnutí ve věci rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Vycházeje z této právní úpravy soud dovozuje, že navrhovatel své právo na přiznání přiměřeného zadostiučinění za porušení základních práv společníka dle ust. § 131 odst. 4 obch. zák. uplatnil u soudu včas tj. ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu podle ust. § 131 odst. 3 obch. zák. (usnesení podepsaného soudu ze dne 10.04.2006 č.j. 15 Cm 183/2005-20). Z pohledu běhu této lhůty je pak nerozhodné, že návrh byl u soudu podán ještě před nabytím právní moci předmětného usnesení.

Ve věci má soud za prokázáno, a to jednak opět z rozhodnutí ve věci spis. zn. 15 Cm 183/2005, zápisu z řádné valné hromady společnosti konané dne 20.09.2005 včetně prezenční listiny, jakož z pozvánky na uvedenou valnou hromadu, že dne 20.09.2005 se konala valná hromada společnosti, které se však navrhovatel neúčastnil, neboť na uvedenou valnou hromadu nebyl pozván. Společnost tak vůči navrhovateli postupovala v rozporu s ust. § 184 odst. 4 ve spojení s ust. článku 12 odst. 5 stanov. Společnost tak vůči navrhovateli jakožto

jeho akcionáři porušila jeho právo na řádné svolání valné hromady, právo účastnit se valné hromady, hlasovací právo, právo podávat návrhy a protinávrhy na valné hromadě, právo na informace či potřebná vysvětlení dle ust. § 180 odst. 4 obch. zák. a podobně. Dle návrhu soudu rozsah a intenzita porušení akcionářských práv navrhovatele byl proto ze strany společnosti velmi značný, neboť společnost se k navrhovateli nechovala jako k akcionáři a porušila tak ve značné míře jeho práva zakotvená v ust. § 180 obch. zák. a článku 11-14 stanov, kde jsou vymezena základní práva a povinnosti akcionáře společnosti. V daném případě nebylo tvrzeno, ani prokázáno, že by navrhovateli v souvislosti s konáním předmětné valné hromady vznikla majetková újma, a proto v daném případě právo na přiměřené zadostiučinění má odčinit především nemajetkové újmy. O způsobu přiměřeného zadostiučinění a o tom, zda bude poskytnuto v penězích a v jaké výši, přitom rozhoduje soud podle závažnosti porušení základního práva společníka a jeho následků. Jak již je shora uvedeno, porušení základních akcionářských práv navrhovatele bylo velmi intenzívní, avšak na druhé straně navrhovateli žádné závažné následky k okamžiku vyhlášení tohoto rozhodnutí dosud nevznikly.

Za primární formu přiměřeného zadostiučinění považuje soud omluvu, a proto navrhovateli vyhověl tak, jak je uvedeno v odst. I. výroku tohoto rozhodnutí. Osobou pasivně legitimovanou k učinění omluvy je především společnost. Za akciovou společnost pak jako statutární orgán vystupuje dle ust. § 191 obch. zák. představenstvo, které jedná jménem společnosti. V řízení bylo sice prokázáno, že podáním ze dne 07.02.2006 se společnost omluvila navrhovateli, že mu nezaslala pozvánku na valnou hromadu s termínem konání 20.09.2005, avšak tuto omluvu neučinil statutární orgán společnosti. Z obsahu této omluvy však soud dovozuje, a to bez ohledu na to, zda by eventuelně byla dodatečně v případě podaného odvolání ze strany společnosti doložena pro Jana V., který jménem společnosti tuto omluvu učinil příslušná plná moc, že tuto omluvu nepovažuje za dostatečnou, upřímnou a míněnou vážně, neboť současně společnost navrhovateli sděluje, že i kdyby se valné hromady účastnil, jeho účast by pravděpodobně neovlivnila výsledky hlasování. Soud je též toho názoru, aby měla omluva i svůj výchovný význam, je vhodné, aby byla vyvěšena i v sídle společnosti tak, jak požaduje navrhovatel.

Pokud se jedná o nárok navrhovatele na přiznání práva na přiměřené zadostiučinění v penězích, soud uvádí, že i tento nárok shledal důvodným, přičemž pokud se týká jeho výše, má za to, že je požadována při samotné spodní hranici. Společnost se při svolání předmětné valné hromady nechovala vůči navrhovateli jakožto svému akcionáři mravně a ve svém důsledku porušila veškerá práva navrhovatele jako akcionáře společnosti přiznaná mu zákonem a stanovami. Intenzita a rozsah porušení jeho akcionářských práv byl proto, jak již je shora uvedeno, velmi značný. Poukaz navrhovatele, že požadovaná výše přiměřeného zadostiučinění navrhovatelem je vyšší, než náklady, které má navrhovatel obvykle se svoláním řádné valné hromady nemůže obstát, neboť mezi náklady navrhovatele na obvyklé svolání valné hromady a přiznanou výši přiměřeného zadostiučinění v penězích není žádná souvislost. Je nutno totiž přihlédnout k tomu, že přiznání práva na přiměřené zadostiučinění v penězích má i svůj výchovný charakter vůči společnosti, a to i do budoucna, a to zejména v tom ohledu, aby k takovémuto porušování akcionářských práv navrhovatele či jiného akcionáře již nedocházelo, a už vůbec ne v takové míře jako v daném případě.

O náhradě nákladů řízení bylo soudem rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení navrhovateli, jenž byl ve věci plně procesně úspěšný.

Náklady řízení navrhovatele sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku ve výši Kč 2.020,- a dále z hotových výdajů, a to cestovného ve výši Kč 1.915,- (cesta vozidlem Ford Mondeo, registrační značky 2Z3 3091, z adresy trvalého bydliště navrhovatele k procesnímu soudu a zpět při celkové vzdálenosti 300 km a průměrné spotřebě 8,5 l naturalu 95/100km – přiznáno dle ust. § 2 písm. b) ve spojení s ust. § 3 písm. c) vyhl. č. 496/2005 Sb.). Ostatních nákladů řízení se navrhovatel do protokolu výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15-ti dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 19.07.2006

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Kandalíková

Mgr. Vladimír Janša
samosoudce